

Η Η ΣΚΥΛΑ (ΕΚΔ ΠΑΤΑΚΗ), ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΑΙ ΓΗΝ ΥΠΟΓΟΝΙΜΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΗ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ, ΜΙΛΗΣΑ ...

Media: ELLE Page: 43 Published at: 01-08-2023
Author: Surface: 606.36 cm² Circulation: 34300
Subjects:

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
Η ΣΚΥΛΑ (ΕΚΔ. ΠΑΤΑΚΗ), ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΑΙ

ΤΗΝ ΥΠΟΓΟΝΙΜΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΗ
ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ, ΜΙΛΗΣΑΜΕ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΣΗΜΗ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΛΟΜΒΙΑ PILAR QUINTANA.

Τι συμβολίζει η σχέση μιας γυναίκας με έναν σκύλο; Ήθελα να εξερευνήσω τη σχέση ανάμεσα στους ανθρώπους και τα σκυλιά, η οποία είναι πιο περιπλοκή τώρα απ' ό,τι στο παρελθόν. Παλιά, τα κατοικίδια μας, τα σκυλιά και οι γάτες, υπήρχαν επειδή μας ήταν χρήσιμα για λόγους ασφάλειας ή για να διώχνουν τα ποντίκια από το σπίτι. Μερικές φορές ζούσαν στην αυλή, αλλά τους απαγορευόταν να μπουν στο σπίτι, τα κακομεταχειριζόμασταν και τα χτυπούσαμε. Τώρα οι άνθρωποι τα θέλουν για τη συντροφιά τους και αποτελούν μέλη της οικογένειας. Γιατί ήρθαμε τόσο κοντά με αυτά τα ζώα; Νιώθουμε περισσότερο μόνοι απ' ό,τι παλιά; Μας είναι πιο εύκολο να συνδεθούμε με τα ζώα παρά με το είδος μας;

Στο βιβλίο σας υπάρχουν θέματα όπως η φτώχεια, η βία και άλλες πληγές που δεν κλείνουν. Πόσο σημαντικά είναι αυτά τα ζητήματα για εσάς; Χρειάζομαστε περισσότερες φωνές, αλλά όχι εκείνες που παραδοσιακά ακούγονται, τις φωνές των λευκών ετερόφυλων ή των μιγάδων προνομιούχων ανδρών από το κέντρο της χώρας, αλλά εκείνων που βρίσκονται στο περιθώριο.

Μιλήστε μας για το πολιτιστικό τοπίο της Κολομβίας. Κυριαρχούν ακόμα οι άντρες; Νομίζω ότι τα τελευταία είκοσι

χρόνια, αφότου άρχισαν να εκδίδονται τα βιβλία μου, τα πράγματα έχουν αλλάξει για τις γυναίκες συγγραφείς. Πριν από είκοσι χρόνια στην Κολομβία άκουγες να λένε ότι η γυναικεία γραφή δεν είναι τόσο καλή, δεν έχει βάθος και λογοτεχνική αξία όσο η αντρική, ότι τα θέματά μας είναι κάπως ρηχά και ενδιαφέρουν μόνο τις γυναίκες. Τώρα η γυναικεία λογοτεχνία είναι ανεξάρτητη και δυνατή. Αυθύπαρκτη.

Πόσο σημαντικό είναι να γράφουν οι γυναίκες για τις δικές τους εμπειρίες, όπως η υπογονιμότητα ή η αποτυχημένη μητρότητα; Σίγουρα η λογοτεχνική παράδοση δεν είναι ολοκληρωμένη αν δεν συμπεριλαμβάνει τις διάφορες φωνές που την αποτελούν και την αντιπροσωπεύουν. Οι γυναίκες αποτελούν την πλειονότητα της ανθρωπότητας, οπότε οι φωνές μας πρέπει να ακουστούν εκεί έξω. Για τα θέματα που αναφέρετε, όπως η υπογονιμότητα ή η αποτυχημένη μητρότητα, δεν μιλάμε ανοιχτά. Μιλάμε για τη λαμπερή πλευρά της μητρότητας, αλλά όχι για το σκοτάδι και τις σκιές της που, για εμένα, έχουν περισσότερο ενδιαφέρον. Μάλλον μου αρέσει να ασχολούμαι με θέματα που θεωρούνται ταμπού. Δεν νομίζω, ωστόσο ότι αυτά είναι γυναικεία θέματα, αλλά ανθρώπινα. Όλοι γεννιόμαστε από μια μητέρα και

όλοι είμαστε το παιδί κάποιου. Και όλοι κάποια στιγμή στη ζωή μας αναρωτιόμαστε αν θέλουμε να είμαστε η μητέρα ή ο πατέρας ενός παιδιού.

Πόσο σημαντικές είναι οι τοποθεσίες που αναφέρετε στις ιστορίες σας; Τη λογοτεχνία την αντιλαμβάνομαι, τη διαβάζω και τη γράφω σαν ένα ταξίδι σε έναν άλλο τόπο. Όταν ταξιδεύεις σε ένα ξένο μέρος, το νιώθεις γύρω σου. Καθετί στον καινούριο τόπο έχει τη δική του, ιδιαίτερη ποιότητα. Το φαγητό, η γλώσσα, η προφορά των ανθρώπων, ο καιρός, ο ουρανός, τα χρώματα, η φύση γύρω σου... Θέλω ο αναγνώστης, όταν διαβάζει το βιβλίο μου, να το βιώνει σαν ένα ταξίδι. Οπότε, το αφηγηματικό σύμπαν είναι πολύ σημαντικό για εμένα. Θέλω να είναι αληθινό και ο αναγνώστης να το βιώνει στο πετσί του.

Ο τόπος μας, η χώρα μας, η πατρίδα μας είναι ένα είδος μητρότητας; Είναι το ίδιο και η κοινωνική μας τάξη; Δεν είμαι σίγουρη γι' αυτό. Ο τόπος που γεννιόμαστε και μεγαλώνουμε καθορίζει σε ένα μεγάλο ποσοστό αυτό που γινόμαστε. Στη Λατινική Αμερική, στην Κολομβία, που οι ανισότητες είναι υπερβολικές, είναι οι κοινωνικές τάξεις που παίζουν μεγάλο ρόλο στη διαμόρφωσή μας. Το εξετάζω αυτό στα βιβλία μου, που διαδραματίζονται στην Κολομβία, σε μια κοινωνία άδικη και γεμάτη ανισότητες.

Είναι φεμινιστικό το βιβλίο σας; Το βιβλίο μου μιλάει για μια κοινωνία όπου οι γυναίκες υφίστανται διακρίσεις και υποφέρουν από κάθε μορφής βία, φανερή και κρυφή. Απεικονίζω την ανδροκρατία και τον μισογυνισμό της κοινωνίας μας. Δεν είμαι σίγουρη ότι αυτή μπορεί να θεωρηθεί φεμινιστική λογοτεχνία ή απλώς ρεαλιστική. ▀